

DE VLAAMSE MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE en SPORT

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers
- Definitieve goedkeuring

1. INHOUDELIJK

1 Situering van de maatregel

Op 13 juli 2018 werd het ontwerp van besluit houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering, met het oog op inwinnen van de adviezen van de SERV (Adviescommissie voor Economische Migratie) en van de Raad van State (VR 2018 1307 DOC.0826-1BIS).

Het ontwerp van besluit bevat maatregelen die werden uitgewerkt in de "Visienota Ontginnen buitenlands tewerkstellingspotentieel in Vlaanderen", die de Vlaamse Regering op 8 juni 2018 aannam (VR 2018 0806 DOC.0620-1 BIS).

Het advies van de SERV en de Adviescommissie voor Economische Migratie met betrekking tot het ontwerp van besluit werd ontvangen op 31 augustus 2018. Het ontwerp van besluit werd op verschillende punten aangepast naar aanleiding van het advies van de SERV, en werd een tweede keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering (VR 2018 1409 DOC.1038-1BIS).

Het advies nr. 64.275/1 van de Raad van State met betrekking tot het ontwerp van besluit werd ontvangen op 25 oktober 2018.

Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit nr. 130/2018 werd ontvangen op 28 november 2018.

Voor een verdere inhoudelijke toelichting verwijs ik naar de voormelde nota's aan de Vlaamse Regering, met bijhorende stukken.

Voorliggende nota geeft een toelichting bij het advies van de Raad van State en bij het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, en licht de tekstwijzigingen toe die ingevolge deze adviezen aan het ontwerp van besluit werden doorgevoerd.

2 Toelichting bij het advies van de Raad van State

De Raad van State verleende haar advies nr. 64.275/1 op 25 oktober 2018. Het advies gaf aanleiding tot enkele tekstwijzigingen die hieronder besproken worden:

Aanhef (punt 10 van het advies)

De aanhef werd in overeenstemming gebracht met een opmerking inzake de rechtsgrond. In opvolging van het advies wordt in het tweede lid van de aanhef artikel 19, derde lid van de wet van 30 april 1999 toegevoegd. Dit artikel vormt de rechtsgrond van artikel 18, §2 van het ontwerpbesluit.

Artikel 1 van het ontwerp (punt 11 van het advies)

De definitie van diploma van het hoger onderwijs (artikel 1.5° van het ontwerpbesluit) wordt aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State. Hierdoor wint de bepaling aan duidelijkheid. Daarnaast wordt het woord onderwijskwalificatie vervangen door kwalificatie, rekening houdend met de nieuw toegevoegde definitie van kwalificatie.

Er wordt een extra definitie toegevoegd van "kwalificatie" (artikel 1.10° van het ontwerpbesluit). De definitie verwijst naar het decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur, of naar een kwalificatie uitgereikt na het succesvol beëindigen van een programma ingeschaald in de niveaus van de International Standard Classification of Education 2011 (ISCED 2011).

Door het toevoegen van deze definitie verdwijnt de verwijzing naar de bepalingen van het decreet van 30 april 2009 in artikel 15, 1°, en in artikel 18, §2. De formulering van artikel 1, 13° (definitie navorsers), artikel 17, tweede lid (definitie postdoctoraal onderzoeker) en artikel 26, 3° (opleidingsniveau voor binnen de groep overgeplaatste personen) van het ontwerp worden in dezelfde zin aangepast.

Artikel 15 van het ontwerp (punt 13 van het advies)

In artikel 15 wordt toegevoegd dat de mogelijkheid van de minister om af te wijken van bepaalde regels, een toepassing betreft van hoofdstuk V van de wet van 30 april 1999. De Raad van State had opgemerkt dat enkel het opschrift van het hoofdstuk uitdrukkelijk naar de beroepsprocedure verwees, terwijl een opschrift niet geacht wordt rechtsregels te bevatten. De toevoeging verduidelijkt dat de afwijkingen niet toegestaan worden in eerste aanleg, maar dat betrokkene in beroep dient te gaan tegen een aanvankelijke weigeringsbeslissing.

Het derde punt van artikel 15 wordt geschrapt en vindt zijn plaats in nieuw artikel 76, §2 van het ontwerpbesluit. De afwijking op de vereiste van gemiddeld gewaarborgde maandelijks minimuminkomen voor gastprofessoren, kan immers wel in eerste aanleg toegekend worden. Om die reden vormt het geen toepassing van artikel 15.

Artikel 27 van het ontwerp (punt 9 van het advies)

Er wordt een tweede paragraaf toegevoegd, die de bepaling van artikel 36 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 opneemt in het ontwerpbesluit. Deze bepaling bindt rechtsonderhorigen immers op rechtstreekse wijze (zie onder, punt 9 van het advies).

Artikel 74 van het ontwerp (punt 13 van het advies)

De beroepsprocedure zoals vermeld in artikel 67 van het ontwerp, wordt overgenomen in artikel 74 van het ontwerp. Zowel in de gecombineerde procedure als in de gewone procedure is immers beroep mogelijk.

Artikel 80-81 (punt 6 van het advies)

De Raad van State stelt dat het ontwerp talrijke bepalingen bevat die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens, en dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit bijgevolg moet worden ingewonnen. Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit nr. 130/2018 werd ontvangen op 28 november 2018 en wordt onder punt 3 besproken.

Artikel 83-85 van het ontwerp (punt 8 van het advies)

De bepalingen inzake inwerkingtreding van het besluit worden verduidelijkt.

Het besluit treedt in werking op 1 januari 2019. Hoofdstuk 8 dat de bijzondere categorieën regelt (blauwe kaart, seizoenarbeid, ICT, onderzoekers, stagiairs en vrijwilligers), zal pas in werking treden op het ogenblik het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 in werking treedt.

De toelatingen tot arbeid voor deze categorieën worden dus voorlopig nog niet toegekend in kader van dit besluit.

De toelatingen tot arbeid van de bestaande categorieën blauwe kaart, onderzoekers en stagiairs worden, in afwachting van de inwerkingtreding van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 en met het oog op de continuïteit van dienstverlening, verder toegekend overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 juni 1999. Deze aanvragen volgen niet de gecombineerde procedure, maar krijgen voorlopig nog een arbeidskaart en arbeidsvergunning uitgereikt, op basis van de criteria opgenomen in het koninklijk besluit van 9 juni 1999. De bestaande vrijstelling voor onderzoekers blijft eveneens voorlopig van toepassing.

Pas op het ogenblik dat het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 in werking treedt, zullen de reeds bestaande categorieën blauwe kaart, onderzoekers en stagiairs volgens de bepalingen van hoofdstuk 8 behandeld worden. Op dat ogenblik zal ook de gecombineerde procedure op deze categorieën van toepassing zijn. Voor de nieuwe categorieën ICT, langetermijnmobiliteit, seizoenarbeid >90 dagen en vrijwilligers kunnen aanvragen pas behandeld worden na de inwerkingtreding van uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018

De Raad van State formuleerde daarnaast een aantal opmerkingen bij het ontwerp van besluit, die hieronder besproken worden, doch die geen aanleiding gegeven hebben tot tekstwijzigingen:

Bevoegdheid inzake au pairs (punt 4 van het advies)

Het ontwerp van besluit heft het bestaande koninklijk besluit van 9 juni 1999 op, met uitzondering van de regeling inzake au pairs. De bestaande federale regelgeving van 1999 blijft voorlopig van toepassing op de au pairs. Op het Overlegcomité van 25 november 2015 werd de bevoegdheid inzake au pair immers niet toegewezen, en werd beslist dat in een overgangsfase het statuut zou blijven behoren tot de federale bevoegdheden.

De Raad van State leidt hieruit af dat de Vlaamse Regering instemt dat de regeling inzake au pairs tot de federale bevoegdheid behoort. Dit is niet het geval. Er moet benadrukt worden dat inzake de bevoegdheid over het statuut van au pairs nog geen definitieve beslissing werd genomen: om die reden worden de au pairs niet opgenomen in het Vlaamse ontwerpbesluit betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen, noch in de nieuwe federale regelgeving betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden (wet van 9 mei 2018 en koninklijk besluit van 2 september 2018). De bestaande regelgeving en de overgangssituatie worden voor de au pairs bestendigd. De Raad van State merkt op dat een overgangsmaatregel per definitie in de tijd beperkt moet zijn, en verzoekt de betrokken overheden om het bevoegdheidsvraagstuk uit te klaren.

Concordantietabellen (punt 7)

Gezien de niet-beschikbaarheid van concordantietabellen, was het voor de Raad van State niet mogelijk om binnen de toegemeten tijd te onderzoeken of de betrokken richtlijnen volledig worden omgezet in de interne rechtsorde. De concordantietabellen bij de omzetting van de richtlijnen 2014/36, 2014/66 en 2016/801 worden toegevoegd aan het ontwerpbesluit.

Het uitvoerend samenwerkingsakkoord (punt 9)

Het advies van de Raad van State stelt dat het ontwerp van uitvoerend samenwerkingsakkoord diverse bepalingen bevat die rechtsonderhorigen persoonlijk binden, waardoor er in beginsel mee moet worden ingestemd door de wetgevende vergaderingen van de betrokken overheden overeenkomstig artikel 92bis, §1, tweede lid van de BWHI.

De rechtsgrond van het uitvoerend samenwerkingsakkoord wordt gevonden in artikel 1, §1, tweede lid en §2, tweede lid van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018 (SA).

Artikel 1, §1 SA bevat een algemene delegatie om nadere regels uit te werken die vereist zijn voor de uitvoering van het akkoord.

Artikel 1, §2 SA bevat een specifieke delegatie om bijzondere modaliteiten te bepalen in uitvoering van specifieke richtlijnen inzake economische migratie.

Het uitvoerend samenwerkingsakkoord zet verschillende specifieke richtlijnen inzake economische migratie gedeeltelijk om, en voorziet daarvoor in afwijkende regels ten opzichte van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018. Het uitvoerend samenwerkingsakkoord regelt daarbij in eerste instantie de samenwerking tussen de verschillende overheden. De overheden dienen in uitvoering van de diverse richtlijnen een gezamenlijk standpunt te bepalen om een gezamenlijke afgifte van de toelating tot werk en de machtiging tot verblijf mogelijk te maken (bv. de vastlegging van de maximumtermijn voor de tewerkstelling van seizoenarbeiders, in uitvoering van artikel 14 van richtlijn 2014/36). Dit mondt uit in rechtsregels die een rechtstreeks gevolg hebben op de toegang tot arbeid of de toegang tot het grondgebied van rechtsonderhorigen.

Waar het uitvoerend samenwerkingsakkoord echter bepalingen bevat die rechtsonderhorigen persoonlijk kunnen binden, worden deze bepalingen expliciet overgenomen in de regelgeving van de betrokken overheden. Wat de bevoegdheden van de Vlaamse Regering betreft, worden de bepalingen uit het uitvoerend samenwerkingsakkoord die rechtsonderhorigen binden, uitdrukkelijk overgenomen in het ontwerpbesluit. Het gaat om bepalingen inzake:

- 1) De geldigheidsduur van de toelating tot arbeid (de Raad van State verwijst naar artikel 19, 31, 53 en 61 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord);
De betreffende bepalingen van het uitvoerend samenwerkingsakkoord worden overgenomen in artikel 8 (algemeen), artikel 24 (seizoenarbeiders), artikel 27 (ICT), artikel 36 (stagiairs) en artikel 39 (vrijwilligers) van het ontwerpbesluit.
- 2) Voorwaarden voor vernieuwing van de toelating (de Raad van State verwijst naar artikel 36 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord);
De bepaling van artikel 36 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord wordt overgenomen in artikel 27, §2 van het ontwerpbesluit (zie hoger).
- 3) Vereisten inzake verblijf voor het indienen van de aanvraag (de Raad van State verwijst naar artikel 8, 15 en 57 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord);
De betreffende bepalingen van het uitvoerend samenwerkingsakkoord worden overgenomen in artikel 7 van het ontwerpbesluit.

Het uitvoerend samenwerkingsakkoord regelt dus de samenwerking tussen de verschillende overheden. Het ontwerpbesluit verwijst voor de specifieke categorieën van buitenlandse werknemers uitdrukkelijk naar het uitvoerend samenwerkingsakkoord, omdat dit samenwerkingsakkoord de definities en het toepassingsgebied bepaalt. Waar het samenwerkingsakkoord echter bepalingen bevat die de rechtsonderhorigen persoonlijk binden, werden deze expliciet overgenomen in het ontwerpbesluit.

Om deze reden is het uitvoerend samenwerkingsakkoord louter een toepassing van artikel 92bis, §1, derde lid, van de BWHI, en werd het ontwerp van uitvoerend samenwerkingsakkoord niet ter instemming overgemaakt aan het Vlaams Parlement, overeenkomstig artikel 92bis, §1, tweede lid van de BWHI. Het uitvoerend samenwerkingsakkoord voorziet nadere bepalingen bij het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, in uitvoering van specifieke richtlijnen inzake economische migratie. Het uitvoerend samenwerkingsakkoord is een flexibel samenwerkingsinstrument dat de uitvoering van bestaande en toekomstige Europese richtlijnen inzake economische migratie door de verschillende bevoegde overheden faciliteert. Dit samenwerkingsinstrument garandeert een gezamenlijke procedure voor elke categorie van buitenlandse werknemers, en vormt geenszins uitholling van artikel 92bis, §1, tweede lid van de BWHI.

3 Toelichting bij het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit

De Gegevensbeschermingsautoriteit verleende op 28 november 2018 een gunstig advies, met de voorwaarde dat drie opmerkingen in de tekst worden geïntegreerd.

Het ontwerp van besluit werd aangevuld in overeenstemming met het advies: Er wordt een nieuw hoofdstuk 12 ingevoerd met specifieke bepalingen inzake gegevensverwerking.

Artikel 80

De dienst Economische Migratie wordt in de eerste paragraaf aangeduid als verantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens, zoals bedoeld in de algemene verordening gegevensbescherming. Het ontwerp wordt hierdoor aangepast aan randnummers 9, 18 en 19 van het GBA-advies.

De tweede paragraaf, eerste lid bevat de wettelijke grondslag voor de gegevensuitwisseling met Dienst Vreemdelingenzaken in kader van de gecombineerde procedure. Het ontwerp wordt hiermee aangepast aan randnummer 10 van het GBA-advies.

Het tweede lid bepaalt dat de persoonsgegevens worden beveiligd volgens de dataclassificatie en beveiligingsrichtlijnen van het Stuurorgaan Vlaamse Informatie en ICT-beleid. De dataclassificatie en beveiligingsrichtlijnen bepalen de passende organisatorische maatregelen voor alle soorten persoonsgegevens, inclusief de bijzondere persoonsgegevens zoals bedoeld in artikelen 9 en 10 van de algemene verordening gegevensbescherming. Het ontwerp wordt hierdoor aangepast aan randnummers 12, 13 en 26 van het GBA-advies.

Wat betreft de verwerking van persoonsgegevens aangaande de religieuze overtuiging van bedienaars van de erediensten, wordt opgemerkt dat artikel 9.2, e) van de algemene verordening gegevensbescherming van toepassing is: de verwerking heeft betrekking op persoonsgegevens die door de betrokkene zelf openbaar zijn gemaakt door de functie van bedienaar op te nemen.

Artikel 81

Artikel 81 bevat een bepaling aangaande de bewaartermijn van persoonsgegevens. Het ontwerp wordt hiermee aangepast aan randnummers 9 en 18 van het GBA-advies.

4 Andere technische aanpassingen

Er werden een aantal technische wijzigingen doorgevoerd in het ontwerp.

4.1. Technische aanpassingen procedure knelpuntberoepen

Naar aanleiding van het ontwerp van ministerieel besluit houdende vaststelling van de lijst met middengeschoolde functies waarvoor een structureel tekort aan arbeidskrachten bestaat, verleende de Adviescommissie voor Economische Migratie op 26 november 2018 een advies. In dit advies werden enkele bekommernissen geuit aangaande de toepassing van artikel 18 van het ontwerpbesluit (lijst knelpuntberoepen/individueel arbeidsmarktonderzoek). Naar aanleiding van dit advies werden enkele wijzigingen aangebracht aan artikelen 2 en 18 van het ontwerpbesluit:

Artikel 2 van het ontwerp

In uitvoering van artikel 4, §3 van de wet van 30 april 1999 wordt binnen de procedure die leidt tot de afgifte van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten, een mogelijkheid voorzien voor de afgifte van gemeenschappelijke arbeidsvergunningen. Deze procedure is momenteel opgenomen in hoofdstuk V van het koninklijk besluit van 9 juni 1999, en wordt hier hernomen.

Een gemeenschappelijke arbeidsvergunning kan afgeleverd worden voor een contingent van minstens 15 werknemers, voor aanvragen op grond van artikel 18. De bevoegde overheid wint het advies in van het betreffende paritair comité. De gemeenschappelijke arbeidsvergunning kan bijvoorbeeld toegekend worden in het geval van grote tekorten en piekperiodes in seizoenarbeid.

Het tweede lid van de aanhef wordt tevens aangevuld met artikel 4, §3 van de wet van 30 april 1999.

Artikel 18 van het ontwerp

Toelatingen tot arbeid voor knelpuntberoepen worden enkel toegekend indien de werkgever in België gevestigd is. In functie van duidelijkheid wordt dit toegevoegd.

4.2 De definities worden verder aangevuld:

a) Een definitie van leidinggevend personeel wordt toegevoegd in artikel 1.11°. Deze definitie is gebaseerd op de huidige definitie opgenomen in artikel 1.16° van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 (dat verwijst naar artikel 4, eerste lid, 4° van de wet van 4 december 2007 betreffende de sociale verkiezingen van het jaar 2008), en wordt aangevuld met de concrete vereiste van leidinggeven aan de onderneming en toezicht houden op de werkzaamheden van ondergeschikte werknemers, overeenkomstig de definitie van leidinggevende-ICT voorzien in de richtlijn 2014/66.

b) In de definitie van opleiding (artikel 1.14°) wordt de zinsnede geschrapt "dat de bedrijfsgebonden opleiding in geen geval gepaard kan gaan met enige productieve prestatie". De opleidingen die derdelanders toegang verschaffen tot de arbeidsmarkt (i.c. opgenomen in artikel 16, §1, eerste lid, 4° en artikel 17, eerste lid, 17° en 19°) kaderen telkens binnen een tewerkstellingscontract met de buitenlandse werkgever, waardoor de algemene loonvereisten voor de opleiding in België van toepassing zijn (artikel 76, §1). Gezien de minimum loonvereiste kunnen productieve prestaties niet uitgesloten worden.

c) De definitie van postdoctoraal onderzoeker (artikel 17, tweede lid) wordt aangevuld met fundamenteel wetenschappelijk onderzoek dat in een erkende onderzoeksinstelling wordt gevoerd. In het ontwerpbesluit was enkel het fundamenteel onderzoek in een gastuniversiteit opgenomen. Ook artikel 48, 3° wordt in die zin aangevuld.

4.3 Enkele materiële onnauwkeurigheden in het ontwerpbesluit worden rechtgezet of verduidelijkt:

Artikel 7 van het ontwerp

Dit artikel bepaalt de gevallen waarin, in afwijking van artikel 4, §2, van de wet van 30 april 1999, de toelating tot arbeid van bepaalde duur mag worden toegekend als de werknemer België is binnengekomen vooraleer de werkgever de toelating tot arbeid heeft verkregen. De bepaling wordt in overeenstemming gebracht met het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018. Er wordt een tweede lid toegevoegd, dat de vereiste van wettig verblijf verduidelijkt voor twee specifieke categorieën van buitenlandse werknemers. De algemene ruime definitie van wettig verblijf (zoals bepaald in artikel 1.21° van het ontwerp) is immers niet van toepassing op stagiairs en vrijwilligers. Overeenkomstig artikel 49, tweede lid en artikel 57, tweede lid van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018 en in uitvoering van artikel 7, 4, eerste lid, van de richtlijn 2016/801 wordt voor deze categorieën vereist dat de vreemdeling toegelaten of gemachtigd is om op het grondgebied van het Rijk te verblijven voor een periode van meer dan negentig dagen.

Artikel 16 van het ontwerp

De bepaling wordt in overeenstemming gebracht met bestaande internationale akkoorden. Een aantal categorieën van werknemers worden rechtstreeks toegelaten tot de arbeidsmarkt op grond van internationale akkoorden. Een verwijzing naar deze internationale akkoorden wordt toegevoegd in artikel 16, §1.

Artikel 36 van het ontwerp

De bepaling wordt in overeenstemming gebracht met het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018. De toelating tot arbeid voor stagiairs wordt toegekend voor een maximumduur van zes maanden, en kan één keer verlengd worden. De mogelijkheid van éénmalige verlenging wordt toegevoegd in uitvoering van artikel 18.6, tweede lid van de richtlijn 2016/801 en van artikel 53, §2 van het uitvoerend samenwerkingsakkoord van 6 december 2018.

Artikel 44 van het ontwerp

Technische aanpassing. In geval van hernieuwing van de toelating tot arbeid worden ofwel loonfiches voor de afgelopen periode opgevraagd, ofwel de individuele rekening na een volledig kalenderjaar waarin de betrokkene heeft gewerkt. In het ontwerpbesluit werden beide opgevraagd. Dit wordt aangepast naar of/of.

Artikel 75 van het ontwerp

Technische aanpassing. De verwijzing naar de procedure, vermeld in hoofdstuk IV van het samenwerkingsakkoord van 2 februari 2018, wordt vervangen door de procedure vermeld in hoofdstuk 9 van het besluit. Het betreft in beide gevallen de gecombineerde procedure.

Artikel 76 van het ontwerp

De afwijking betreffende het loon van gastprofessoren met deeltijdse prestaties (vaak gaat het om een tewerkstellingspercentage van 5%), die opgenomen was als afwijkingsgrond voor de minister in beroep (artikel 15 van het ontwerpbesluit), wordt aldaar geschrapt en toegevoegd als vierde lid van artikel 76, §1. De aanpassing van de salarisdrempel aan deeltijdse prestaties kan immers door de bevoegde overheid toegekend worden.

Daarnaast wordt een tweede paragraaf toegevoegd aan artikel 76, die uitdrukkelijk bepaalt dat de sectorale loonschalen die bij cao vastgelegd werden, gerespecteerd dienen te worden. Deze paragraaf verduidelijkt de weigeringsgrond opgenomen in artikel 12.3° van dit besluit ("de toelating tot arbeid wordt geweigerd als de werkgever of de gastentiteit de wettelijke en de reglementaire verplichtingen voor de tewerkstelling van werknemers niet naleeft, met inbegrip van de loon- en andere arbeidsvoorwaarden die voor de tewerkstelling gelden").

Artikel 79 van het ontwerp

De richtinggevende salarisdrempel voor de leidinggevende-ICT wordt geënt op het algemene salarisbarema voor leidinggevendenden. Leidinggevendenden dienen minstens 160% van het gemiddeld bruto jaarloon te verdienen, terwijl gewone hoogopgeleiden 100% van het gemiddeld bruto jaarloon moeten verdienen. Dit onderscheid werd in het ontwerpbesluit niet gemaakt. Voor leidinggevende-ICT wordt een salarisdrempel van 160% opgenomen.

2. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te hechten aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- 2° de minister, bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid, te gelasten met de uitvoering van deze beslissing.

De Vlaamse minister van WERK, ECONOMIE, INNOVATIE en SPORT
Philippe MUYTERS

Bijlagen:

- ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering;
- advies nr. 64.275/1 van 25 oktober 2018 van de Raad van State;
- advies nr. 130/2018 van 28 november 2018 van de Gegevensbeschermingsautoriteit;
- advies van 26 november 2018 van de SERV bij de dynamische knelpuntberoepenlijst;
- concordantietabellen bij de omzetting van richtlijnen 2014/36, 2014/66 en 2016/801.